

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всяка събота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 5 ст. за едно обнародвание. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за побликуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испрацатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописъ се връщатъ, ако бѫдатъ платени. Обявленията на г. Приставатъ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 10 ст.

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА

Съ днешния брой 26, свършваме първото полугодие отъ четвъртата годишнина на вѣстника ни. При всичките мъжчотий, които сме срѣщали по издаванието му, ний пакъ можемъ да се похвалимъ, че сме биле акуратни, издавали сме го редовно всяка недѣля, като сме издали прѣзъ това време повече отъ 60 притурки. За голѣмо наше съжаление нашите абонати повечето се обичали да четятъ вѣстника ни, на вѣресия, отъ колкото да помислятъ, че трѣбватъ и намъ пари да посрѣщаме печатаря. Като исклучимъ градътъ, Плевенската и Луковитската околия, отъ другадѣ не сме получили ни една стотинка. Това показва, че ние сме се научили да четемъ даромъ. Нишия вѣстникъ се подѣржа единствено отъ приходитъ си и отъ онѣзи на съмислениците ни. Молиме прочие, всички абонати, които не сѫ си внесли за миналата и тая поне половината да се добри и внесътъ абонамента. Най сѣтня срамно е съгодини да правимъ расходъ по издаванието и да не ни се плати. Ние постоянно получаваме писма съ молба да имъ пращаме вѣстника си, а пари здравие. Съ това се отличаватъ нашите читалища, които подъ прѣлогъ на благотворителностъ искатъ беезплатно. Зели сме за правило никому безъ пари да не пращаме вѣстника си, за да немаме отпослѣ главоболие. Неплатившиятъ абонати ще обнародваме за свѣдѣние на другите редакции.

За да подпълниме пропустнатите дни, рѣшили сме нѣколко броя да издаваме по два пъти въ недѣлята по на половинъ.

Плевенъ, 20 Юлий 1897 година.

НЕ Е ЛИ НАХАЛНОСТЬ?

В. „Свобода“ е надминалъ вече върхътъ надъ всички безобразия, които до днесъ сѫ се случвали въ отечеството ни. Вѣстникътъ, органа на онази пащачъ отъ партизани, които се показватъ отъ всѣкой българинъ като на нѣкай чудовище, отъ мѣсецъ врѣме въ овдобренията си срѣщу правителство, князъ, княгиня не знае мѣрка. Хората, които се благодѣтелствувани и се станали милионисти отъ голи голтачи, като съдрания—Свирчо—Петковъ, на когото сме събирили въ Плевенъ помощи за прѣхрана, тѣзи хора, които притендирайтъ че биле прѣстолосъздатели и на династия, и които показаха на Господаря си съ прѣстъ, а на Княгинята като образецъ на скромность, тѣзи Стамболисти, днесъ забравятъ, че тѣ длѣжатъ на короната това си положение, че тѣ наистина, по законъ сѫ длѣжели да почитатъ свѣщенната особа на Господаря ни. Ние сме обрѣгнали да четемъ инсинуациите на тѣзи шарлатанствующи Стамболовски либерали, които не виждатъ абсолютно нищо добро извѣршено отъ днешното правителство, но неможихме да допустнемъ, че Свирчо, Миларовъ, Гатевъ и др. около „Свобода“ се до толкова станали безнравствени, щото да почватъ да прѣпечатватъ своите собствени дописки адресирани до маджарските вѣстници, вродѣ онова извлѣчение публикувано въ № 2102 на третата страница. И „Свобода“ съ едно изуитско съжаление се възмущава отъ нахалността—дързостта на **Дечко** Бойчева. Ако свобода не вѣрва, че е истена, ако знае че това не е друго освѣнъ една скроена уйдоurma отъ самата „свобода“ какъ така,

едни защитници на короната и прѣсогла си позволяватъ такива инсинуации за Н. Ц. Височество. Какво искатъ тѣзи хайдуци съ тѣзи антрефилета да кажатъ? Неужели ще се намѣри нѣкой да не разбере, че цѣлътъ на тази стамболовска паплачъ не е друга освѣнъ да комментиратъ хубавото име на достойната ни княгиня Н. Ц. В. И това го пише единъ български вѣстникъ, съ притенциѣ на спасител, прѣстолосъздател и отъ партия, която гледа кога да дойде да тупа съдрания чуващъ, когото тя съдра окончателно. И кажете за Бога, като какъвъ епитетъ, какво прилагателно слѣдва да се прикачи на тази паплачъ около свобода, която въ заслѣпленето си, безъ да види въ себя разбойническиѣ си дѣла, вършени отъ великия потриотъ, се докоснува до опова място и лице, прѣдъ което всѣкой трѣбва да благоговѣ. Има и други вѣстници опозиционни, земете напр. в. „Знаме“, „Народни права“, земете и най сѣтне и „Свѣтлина“ не ще видите такава нахалностъ, каквато мозацитъ на „свобода“ употребяватъ. Нашето общество трѣбва да гледа съ прѣзрение на такива инсинуации и съ такива излодѣйци, правителството нѣма закакво да се церемони, защото онаизи особа, която неможе и не бива да става прѣдметъ на полемика, трѣбва да се уважва. Единъ безнравственикъ, който отъ голтачъ стана съ Стамболова притежател на палати, най малко има право да говори за тази България, която съсишахъ и украдоха. Мерзавци и мислите Вие съ това си поведѣніе да управлявате България, да цѣлувате ржѣтъ на князъ и княгиня, които въ пачаврата си сравнявате съ вашия развратенъ животъ.

ХРОНИКА

* * Опашката на „Свобода“ в. „Бидтель“ които издаватъ бившите Цанковисти и консерватори, и тѣ ревнали, че нашите отношения биле на края — да се се скъсатъ съ Румания, и че какъ князъ и свитата му щѣли да ходихъ въ тази страна, която готвела оржието си срѣщу настъ въ съюзъ съ Турция. Това се казва „празна мара тѣпанъ била“. Бидтеля се посвѣтилъ въ всичките тайни на висшата политика, види се въ кондураджийния дюгенъ на Бр. Караванови. Смѣшното е това, че като намѣрва вината за нашите лоши отношения, прозява се къмъ патриотите: Левски, Ботевъ Каравеловъ и най сеня Стамболовъ и пр. Казва гдѣ сте да видите какъ България пропада. Да, да г-нъ Бидтель, гдѣ сѫ тѣзи патриоти, да бѣхъ живи и да видягъ какъ единъ ренегатъ, изгоненъ изъ цѣлото княжество за безнравствено повѣдѣніе сравнява Патриоти, които умрѣха за свободата, гужда наредъ съ тѣхъ единъ народенъ грабител, който биде съчененъ за добринитѣ вършени въ българия 8 год., нарѣдъ. Това е цѣла ирония съ паметта на умрѣлите герои. Стига гаврения.

* * Имаме положителни свѣдѣнія, че селяните отъ с. Славовица на брой повече отъ 50—60 души ще дадутъ въ сѫдъ Ев. Славовъ и Т. Табаковъ и да си искатъ парите обратно отъ продадената отъ Славовски общинска мера (називаема Генджа) която е призната съ ришение отъ Вър. Кассац. Сѫдъ, а засвоена отъ горните Славовски и Табаковъ срѣщу нѣкаква сума, която Славовски харчили по процеса. Ние се просто чудихме на това шарлатанство отъ Славовски и Табаковъ, какъ така сѫ си позволили да продаватъ общинска мера на селяните отъ Славовица, когато се знае, че мера не се продава. Очевидно, че това е една явна измама съ правата на селяните върху собствената имъ мера. Ако Табаковъ и Славовски сѫ харчили по процеса, слѣдо-

вателно иматъ и да зематъ, накакво основание сѫ засвоили повече отъ хилядо дююма отъ общинската мера безъ присъда? Въ случаи селяните като хора прости, не се знаели, че това не може да се продава и се биле подлѣгани. Властиата която бди върху интересите на общините и за тѣхните имоти, дължна е, мислимъ, да искъдва тази афера на Славовски и С-е, отъ която се оскубали отъ Славовица повече отъ 30 хиляди лева. И това е вършено се въ славното царуване на умрѣлия имъ шефъ, когото днесъ още величатъ и му вършатъ панаходи.

* * Единъ отъ стамблистите говорилъ, че за да стане панаходата на б. т. м. за престолосъздателя, станаъ причина дядо Попъ Андонъ, който имъ наушилъ за това, защо биле забравиле. Попъ Андонъ, има право да върши панаходи за този кръвопиецъ, защото прѣди години не го оставаше на мира, осаждаше и владици и патрици. Ние нѣмаме нищо противъ такива панаходи; защото колкото повече се правятъ по често, толкова повече си научаваме за звѣрските му дѣла. За курриозъ ще съобщимъ че мѣжду убожателите на покойния, сѫ пристътували: Цв. Каравановъ, Т. Цвѣтковъ, Марко, Табаковъ, и др. всички бивши Цанковисти до паданието на Стамболова, а сега ренегати. Всички тѣзи сѫ биде едни отъ най върлите противници на Стамболова. Трѣбаше едно тѣрновско табаче, да дойде въ Плевенъ и да имѣбърне умѣть, за да почитатъ паметта, на единъ явенъ хайдукъ на народните имъ права. Сѫдете за характера и поведението на нашите панаходаджий, и колко право ще имъ отидатъ молитвите при Бога. Прости ги о Боге, защото не виждатъ какво вършатъ.

* * Единъ който е земалъ участие въ едно събрание на нашите стамблисти по прѣстоящите избори, ни разказва, че наредили биле нѣкаква шайка, която съ оржие въ ръка ще разбие избирателите. Наредили още щото нѣкой отъ тѣхните, когато отивали по селата да сплашватъ избирателите, че ще се повтори 27-и Септемврий 1887 г. Ние сме въ положение да явиме на всички, било и Стамболисти и Социалисти, че нѣма да се случи нищо съ мирните избиратели, защото властта ще съумѣе да запази правата на мирните избиратели, а за размирнициѣ, нека бѫдатъ изѣстни, ще имъ даде да почувствуватъ силата на закона и властта. Неужели трѣбова да се церомони съ нѣколко гладници изгонени чиновници, които бѣха направили службите монополь, както Коларовъ и Биволаровъ съ дружеството „Нива“.

* * Г. Х. отъ градътъ ни запитва, какво ста на съ дѣлото, възбудено по разрѣщение отъ министерството за даване подъ сѫдъ К. Хинковъ, Славовски и др. въ скриване кутиите въ врѣме избора за град. съвѣтъ. Добрѣ сте сторили Г. Х. Ние знаемъ положително, че е разрѣщено даванието подъ сѫдъ и ужъ слѣдствието е почнато, а отъ тогава и до сега още стои така, интересно е да се знае за това дѣло, до кога ще се продължава. Сѫдъ така и съ дѣлото, на Т. Табаковъ съ възванието, гдѣто обвиняваше Г. Управителя, че устроявашъ разбойнически шайки. Ние знаемъ, че слѣдствието отдавно е свѣршено и още не е насрочено, дали и то ще да чака нѣкоя амнистия. —

* * „Бидтель“ въстава и срѣщу секретаря на Гр. Мир. Сѫдия, защото му връщашъ прошенията. Ако г. Каравановъ не умѣе да си напише прошенията, защо не запита шефа си или самъ е кадръ да крои текийски траги — комедий.

* * П. Кмета г. М. Вацовъ си служи съ градски конь по частната си работа. Освѣнъ че е перфидна лжжа, но и да бѫдеше г. Вацовъ нѣма да дава смѣтка на безнравственици отъ соя на Карап

иановъ, който като учител е изгонен от учителството изъ цълото Княжество за безнравствено поведение. Глъдай Дър. Вѣст. № отъ 24 IV 92. г приказъ № 240. И то въ Стамболово време. И този г. продава днес мораль на обществото. Скандал, отъ когото самъ Стамболовъ се е възмутилъ, а нашъ Марко и Иоло не мигътъ.

* * На 14 т. м. се тегли жребието за бюрата, които ще се конституират във време избора за окр. съвѣтъ. Въ 27 бр. ние ще ги печатаме. Казватъ ни, че нѣкой отъ стамболистите, които се земали участие въ изборътъ си прѣхапали джунитъ, защото, казали, че избранитъ биле се отъ народната партия. Ние питаме тѣзи крикуни, кои отъ селските кметове иматъ на расположение, за да се настанятъ въ бюрата. Г. Славовски, който бѣше прѣпоръчанъ отъ дядо Петър и Коста Хинковъ прѣдъ г. Стоилова, за човѣкъ отъ народната партия, който е подпрѣдседател на Стамболовото бюро, казалъ че изборътъ, който г. Гого Бацовъ произвель, не станалъ редовно, защото — Бацовъ билъ направилъ нѣщо. Чудна нахалностъ, г. Г. И. Бацовъ е тѣхънъ човѣкъ ужъ, а теглятъ билети за други хора, —

* * Болницата която бѣше построена отъ П. Бърдаровъ, съдружникъ на Ев. Слав., както слушаме не се приема отъ комисията, защото материала билъ съвѣршено прости, имало стени прокупани и прозорците и половетъ съвѣршено разежхнати. Щебъдже жалко, ако е допущано така небрѣжно да е строено такова здание, което струва на окръжето толкова много пари. —

ПЛОВДИВЪ.

Бойчовъ, Новелич се осъдени отъ съдътъ смъртно наказание. Василиевъ 15 г. а Ник. Бойчевъ за 10 г.

* * Хлѣбътъ на войниците отъ денъ на денъ се дава по лошъ когато арестантите ядатъ такъвътъ, какъвто по гостилиници. Не би било злѣ ако се обѣрнеше внимание върху качеството, когато е известно, че спорѣдъ условията трѣбва да бѫде чистъ. Ако го погледнешъ, просто една калъ може да се сравни съ него. —

* * Нѣкои расправяха че очилатий г-нъ, автора на подлистниците въ в. „Бдител“ съ громките названия, билъ до толкова увѣренъ въ сполучливия исходъ на мисията на испратените въ София делегати, щото често като се прѣхласижвалъ, почвалъ да расправя, кому какъ ще си отмъстява, колко тактично щѣлъ да постъпва въ такива случаи, ако горнето е истина. Ний, освѣнъ напитъ благопожелания, друго не можешъ да му отправимъ.

Г-нъ Карапановъ си помислилъ, че е Богъзнае каква важна персона и че хората толкова много се плашатъ отъ него, че искали непрѣменно неговата смъртъ. Ето Ви втори спасител на България, само че нѣма притенции да е турълъ корони и довеждалъ на България князъ. Чувате ли и за всѣщанието си билъ направилъ, и никому съ нищо дълженъ нѣмалъ да остане. По полека Г-нъ Карапановъ, бѫдете по скроменъ, защото изводнѣжъ много високо отлѣтхте, знайте, че Вий се единъ уличенъ сквернословецъ, който има работа само съ женитъ на омразните Вамъ лица и че Вий имате единъ уличенъ разваленъ езикъ, какъвто и хамалитъ въ Цариградъ нѣматъ, та нѣма защо да си придавате значение и да трѣбите, че този или онзи Ви желаетъ злото, защото никой не ще си оцапа рѣцътъ съ подобно безнравствено нищожество, каквото се Вий.

* * Стамболистите и тукъ направили компромисъ съ Хинковъ и Гого Бацовъ, на които дали 300 лева да идатъ въ София и пѫдхатъ нѣкой неприятни тѣмъ службashi. Добѣръ имъ часъ. Гого съ Коста, Браво бѣ Гого.

* * Четохме едно възвание испратено изъ Луковитската околия отъ нѣкой си Симеоновъ, въ което подписания се прѣпоръчка за горѣщъ привърженикъ на народната партия и оказва на високите качества, съ които природата е надарила благоутробието му, като лѣнностъ, пиянство, развратъ и пр. добродѣтели. Нѣмаше нужда г-нъ Симеоновъ да се прѣпоръчка толкова на Луковитските избиратели, защото тѣ твърдѣ добрѣ знаятъ този Симеоновъ — къжъ дебелъ човѣкъ съ поднухнло отъ пиянство лице, та и безъ неговата агитация пакъ щѣхъ да се притекътъ и дадѣтъ гласътъ си за него, като лице, което напълно заслужва мѣстото си въ психиатрическото отдѣление на Ловченската болница, което той самъ си опрѣдѣля въ възванието, което нѣколкото умници, които го обикалятъ заради лѣвата... п.... съ му съчинили, като съ опрѣдѣли и мѣстото, което му подобава. Отъ подобни ренегати народната

партия нѣма нужда, затова нека господинътъ, слѣдъ като исцелѣ се дѣржи въ резерва за други пославни врѣмена, които ще настанятъ за него и аркадашитъ му слѣдъ въскресението на великия българинъ. По надолу, рекомандуващия се за опитенъ партизанинъ, оказва и на добринитъ, които ще стори на разните села отъ Луковитската околия. Ама какъ искусно се подиграва, то е просто чудо. Човѣкъ просто се чуди на гениалността на това възвание, която се забѣлѣзва въ безмислиците на всѣки редъ, кѫдѣто авторътъ е искалъ да искаже хуморъ, както и въ безсъдѣржателността на цѣлото възвание.

Не струваше да даваме мѣсто и за него въ вѣстника си, но прѣдъ видъ, че то е излѣзло изъ умътъ на напитъ бивши Цанковисти, а сега ренегати — Стамболисти, ние намѣрихме за добре да спомѣнемъ за него и да помолиме напитъ читатели да го намѣрятъ и прочетятъ, за да видятъ, колко може да ражда главата на напитъ казжлбаши.

* * На 14 т. м. въ градътъ ни престигна Полковникъ Череповъ.

Стихотворение на дрѣбно.

„На единого.“
Естеството, Гого, хубавъ те създаде,
Съ лице дворянско, съ прѣлестни чѣрги,
Но при толко съ много дарби, красоти,
То едно забрави: мозъкъ не ти даде.

III-овъ

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 3657

Извѣстявамъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстнин вѣстникъ, ще се продава въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ.

1 Ливада въ Търненското Землище въ „Бжозница“ отъ 7 декара оцѣнена 205 лева.

Този имотъ принадлежи на Иванчо Коцовъ отъ Плѣвенъ не е заложенъ, продава се по взисканието на Пано Атанасовъ отъ Плѣвенъ за 145 л. 65 ст. и разноските по исполнителния листъ № 2259 на Плѣвенски Мировий Съдия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Разглѣдането книжата наддаванието може да става всѣки присѣтвенъ денъ въ канцеларията ми, гр. Плѣвенъ 4 Юлий 1897 г. 2—2 Съд. Приставъ Плѣвенъ Окр. Съдъ Ив. А. Гърковъ

№ 3692

Извѣстявамъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстнин вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ:

1) Къща въ гр. Плѣвенъ № 2379 построена отъ камъкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ, покрита съ кирмади дължина 8 1/2 метра, ширина 4 м. и височина 2 метра съ дворъ 250 кв. метра оцѣнена за 200 л.

Горниятъ имотъ принадлежи на Антонъ Стояновъ изъ гр. Плѣвенъ. Продаваниятъ имотъ не е заложенъ никому, ще се продава по взисканието на Златанъ Гановъ отъ същия градъ за 343 л. лихвите и разноските по исполнителния листъ № 364 на Плѣвенски Мир. Съдия.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката на горѣ. Разглѣдането на книжата може да става всѣки присѣтвенъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 8 Юлий 1897 год. 2—2

Съд. Приставъ Плѣвенъ Окр. Съдъ Ив. А. Гърковъ

№ 4955

Подписанъ Петъръ Д. Въловъ II Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на II участъкъ на основание исполнителен листъ № 5006 отъ 10 Августъ 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенски Окр. Съдъ въ полза на Стояновъ Върбеновъ отъ Плѣвенъ срѣзу Симеонъ Стояновъ и Желѣско С. Щѣрковъ отъ с. Бѣръчица за искъ 2500 л. зеадно съ лихвите имъ по 12% годишно отъ 1 Юлий 1895 г. до исплатението и 174 л. съдебни и по водение на дѣлата разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующите недвижими имоти, а именно:

1) Нива на орѣха 8 декара 8 ара при съдеди: Стояновъ Върбеновъ, Цони Тодоровъ, Гешо Тодоровъ и Слогъ оцѣнена за 45 л. 2) Нива на средорета 10 декара 9 ара при съдеди: Стояновъ Върбеновъ, Илия С. Щѣрковъ, Пътъ оцѣнена за 55 л. 3) Нива на Долното поле 10 декара 5 ара при съдеди: Стояновъ Върбеновъ, Илия С. Щѣрковъ, Цаѣбище и Пътъ оцѣнена за 55 л. 4) Нива на Браницето 13 декара 8 ара при съдеди: Стояновъ Върбеновъ, отъ три страни бранице оцѣнена за 70 л. 5) Нива на друма 9 декара 6 ара при пътъ оцѣнена за 50 л. 6) Нива на Раичовъ доль 8 декара 7 ара при съдеди: Ст. Върбеновъ, Илия С. Щѣрковъ Собътъ и Пътъ оцѣнена за 45 лева. 7) Нива на Моцовъ гиранъ 8 декара при съдеди: Ил-

ия С. Щѣрковъ, Върбеновъ, Г. Петърчовъ, Ст. Върбеновъ и Пътъ оцѣнена за 40 лева. 8) Нива на Долното поле 8 декара 8 ара при съдеди: Стояновъ В. В. Доновъ, Обретенъ, Лашовъ и Цони Тодоровъ оцѣнена за 45 лева. 9) Нива на Долното Поле 14 декара 2 ара при съдеди: Илия С. Щѣрковъ, Ст. Върбеновъ, В. Г. Петърчовъ оцѣнена за 75 л. 10) Нива Лозята 5 декара при съдеди: Игнатъ Петковъ, Цвѣтанъ Ионовъ и Игнатъ Янковъ оцѣнена за 15 л. 11) Нива подъ Шинкъ Доль 2 декара 3 ара при съдеди: Атанасъ Върбеновъ, Ионко Госовъ, Първанъ В. Доновъ и лозе оцѣнена за 15 лева.

Продаваниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѣтвенъ денъ и работни часове гдѣто ще имъ се допусне да прѣглѣждатъ всичките книжа относящи по проданта.

гр. Плѣвенъ 11 Юлий 1897 год.

Дѣло № 546 отъ 1896 год.

Съдебенъ Приставъ: П. Д. Въловъ 2—2

№ 4056

Подписанъ Петъръ Д. Въловъ П. Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на 2 участъкъ на основание исполнителен листъ № 1262 отъ 25 Май 1895 г. издаденъ отъ I Плѣвенски Мир. Съдия въ полза на Димитъ Джоновъ изъ с. Пордимъ срѣзу Костантинъ Ивановъ отъ с. Пордимъ за искъ 50 лева и съгласно чл. чл. 1004 1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ послѣдното двукратно обнародване настъпва съ явно наддавание въ „Плѣвен. Газета“ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ Канцеларията ми слѣдующите дължникови недвижими имоти, а именно:

1) Едно Лозе въ Пордимското Землище, въ мѣстността „Лозята“ отъ 2 декара при съдеди: Никола Ивановъ, Тодор Атанасовъ и Тучо Тишовъ. 2) Нива въ същото Землище мѣстността „Браницето“ отъ 4 декара при съдеди: Киро Танковъ, Танчо Илевъ пшътъ. 3) Една Ливада въ същото Землище мѣстността „Дойкови локви“ отъ 4 декара при съдеди: Ценко Тодоровъ и Димитъ Джоновъ.

Наддаванието ще почне цената която даде първия купувачъ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѣтвенъ денъ и работни часове да наддававатъ гдѣто ще имъ ся допусне да прѣглѣждатъ всичките книжа относящи по проданта.

гр. Плѣвенъ Юлий 21 1897 год.

Дѣло № 216 отъ 1895 год.

П. Съдебенъ Приставъ Петъръ Д. Въловъ 2—2

№ 5080

Извѣстявамъ че 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настъпвато въ „Мѣстния Вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ:

1) Къща въ с. Тученица, въ „Горната Махла“ отъ прости земленъ материалъ, покрита съ слама и прѣстъ, размѣръ дължина 5, широчина 3, височина 1 1/2 метра дворъ около 3 декара оцѣнена за 760 л. Наддаванието ще се почне отъ оцѣнката. Имотъ е собственъ на Стоянъ Цоновъ отъ с. Тученица, не е заложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Пено Геновъ отъ гр. Плѣвенъ отъ 160 л. лихва и разноски по исполнителния листъ отъ I Плѣвенски Мир. Съдия.

гр. Плѣвенъ 17 Юлий 1897 г. 1—2
Пом. Съд. Прист. при Плѣв. Окр. Съдъ П. Д. Въловъ

№ 5081

Извѣстявамъ че 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настъпвато въ „Мѣстния Вѣстникъ“ ще се продава на пуб